

Naročnina

z naša letno 30 Din, polletno 15 Din,
— za inozemstvo letno 60 Din.

Posamezna šte. 1 Din

UREDNIŠTVO — UPRAVA: pri g.
Benko nar. poslancu v M. Soboti
telefon številka 8.

Štev. rač. pošne hran. 12.549

Izhaja vsako nedeljo

MURSKA KRAJINA

Tednik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Cena oglasov

Na oglasni strani; cela stran 500
Din, pol strani 300 Din. — Cena
malim oglasom do 30 besed 10 Din,
vsaka beseda več 1 Din. — Med
tekstom vsaki oglas 15% dražji.
Pri večkratnem oglaševanju popust.

UREDNIŠTVO in UPRAVA
v Murski Soboti.

Rokopisi se ne vračajo

III. LETO

Murska Sobota, 28. oktobra 1934.

ŠTEV. 44

Naš kmet ob grobu Viteškega kralja Zedinitelja.

Kakor ko ognjena strela udari v
mirno domovanje, tako je kmetskega
človeka zadela vest o gnusnem zločinu,
izvršenem v zavezniški zemlji nad našim
kmetskim kraljem Aleksandrom.

V prvem hipu zaprepaščenje in
ogorčenje, jok, stiskanje pesti ter grožnja
onemu, ki je duševni oče zločina.

Večna lučka se prižge pod kraljevo
sliko. Gospodar pristopa k starinski
stensi uri, da jo zaustavi, kakor da je
mrljica v hiši. Gospodinja sname
molek, vsa družina zdrne na kolena.
Gospodar moli, družina odgovarja.

Po molitvi pa že vstajajo dvomi
v skrušeni duši. Saj vest o krvavem
dogodku ne more biti resnična, saj to
črno dejanje vendar sploh ni možno.
Toda vest je tako verodostojna, da jo
moraš verjeti. Toda pojmovati je pa
kljub temu ne moreš.

Pamet ti pravi, da pa je vendar
danes vse mogoče. Saj jih je toliko,
ki komaj čakajo trenutka, ki bi pri-
nesel možnost raztrgati našo lepo
državo in si jo razdeliti. Saj jih je
toliko, ki od nekdanje privlačnosti
Slovanu, da bi svobodno zadihali.

Kaj bo zdaj? Nehote se pojavi
to vprašanje. Pametni, naravni kmet-
ski človek je priseben. Nobenih pre-
nagljenosti. Pamet, treznost, mir in
spoštovanje Visočanstva smrti. V os-
talem pa čakati, da se stvar bolj
razjasni.

Kakor je udarec boleč, vsaj ta
hip se sprejema mirno, dostojanstveno.
Kar moreš, je le to, da solzam do-
voliš, da se ti udero po licih.

Prva misel je misel na red, da
se kaj ne pokvari.

Ako je mrtev Gospodar, treba
urediti nasledstvo. Sin je še deček,
toda ena Najvišja Beseda mora biti.
Modri naš Gospodar je svoje dolž-
nosti iz ljubezni do domovine vedno
točno vršil ter je ukrenil vse potrebno
tudi za tak primer.

Toda, oh ubogi dobri, skrbni
naš kralj! Zakaj Te je morala doseči
roka morilca tik pred tem, ko imaš
dosedanjemu svojemu delu postaviti
krono? Tako smo se veselili Tvojih
zadnjih uspehov. Ti, kralj miru, da
ne moremo pojmiti možnosti tolikšne
hudobije kot se je zgodilo nad Te-
boj, nad nami, ne moremo pojmiti
groznega čina, ki je tako usodno za-
del našo domovino.

Zakaj tolikšna žrtev? Zakaj naj
to žrtev da naš narod?

Božja previdnost že ve zakaj to
dopušča v dobro naroda.

Plemenita žrtev ni zaman. Kakor
je velika in tragična, tako je veličastna,
dragocena in bo prinesla svoj sad.

Že ga rodi!

Nikoli niso vsa naša srca tako
toplo utripala za Njega, nikoli nismo
s tako žarkim ognjem ljubili svoje
ujedinjene domovine kot jo goreče
ljubimo sedaj, še dolgo ves narod ne
bi bil tudi v srcu tako resnično, tako
dejansko, tako krepko, tako nerazdru-
ženo ujedinjen kot ga je dokraja in
dokončno ujedinila Tvoja dragocena
kri, Ti, veliki mučenik!

Tvoja žrtev ni zaman!

Mirno in zadovoljno lahko gle-
daš z nebeskih višah na plod, ki ga
je rodilo Tvoje mučeništvo. Ko v
miru počivaš, vidiš, da smo vsi bolj
Tvoji kakor kdaj prej, vidiš, da smo
vsi tako prepojeni ljubezni do Tvoje
in naše Jugoslavije, do Tvojega kra-
ljevskega naslednika, pred par dnevi
še „našega Peterčka“, sedanjega kralja
Petra II. kakor ni mogoče bolj. Naj se
vesele naši sovražniki posrečenega
zlega dejanja, naj se, naj, kolikor ho-
čejo. Plačani bodo vendarle po zaslugi.

Bog, ki je tako moder, bo ure-
dil, da se posuši mozek tistemu, ki
je zasnoval krvavo dejanje.

Bog bo ukrenil, da onemi jezik
tistemu, ki je sprožil prvo besedo za
gnusni umor.

Bog bo naredil, da otrpne roka
tistemu, ki je podpiral izvršitev tega
ne-dela.

Goreče pa prosimo: Bože, daj,
da se še bolj zblížamo in da se še
bolj vzljubimo z bratsko družino, ki
je sama najbolj nesrečna nad odlo-
čitjo sovražne sreče, ki je naš nje-
nemu sinu namenila, da prestriže nit
dragocenega življenja, Aleksandra,
kmetskega sina, kmetskega naroda!

Aleksander, v grobu ležiš in
vendar si živ. Hodiš med nami. Čuti-
mo Tvojo bližino. Prav čutimo Tvoje
oči nad seboj. Prav čutimo dotik Tvoje
roke. Ti nisi umrl. Ti živiš in boš ži-
vel med nami vekomaj.

Kako radi bi še enkrat pogledali
v Tvoje dobro obličje. V duhu smo
bili na Oplencu. Tudi naše roke so
prijemale in dvigale rakev in jo pre-

našale kakor so jo dvigale in nesle
roke kmetskih sinov Šumadije.

Rahlo, rahlo, kakor naše, v delu
okorele mišice komaj dopuščajo, rahlo
in z rahlim korakom, da ne pomoti-
mo Tvojega miru.

V tej naši bolesti in pobožnosti
pa ti kličemo tudi: Samo migni in
milijoni Tvojih vojščakov se dvignejo,
mladi in stari, moški in ženske za na-
šo veliko Jugoslavijo. Vsi bomo slu-
šali Tvoj glas in hiteli bomo od bo-
ja do boja, od zmage do zmage, brez
oddiha in počitka kakor razjarjeni levi.
Ni je sile, ki bi nas zaustavila.

Naj pride karkoli, Aleksander,

Prekmurje na dan pogreba našega Zedinitelja v globoki tugi in žalovanju.

Že ob prvi novici strašnega
atentata na Nj. Vel. kralja Alekeandra
je prebivalstvo večjih in tudi manjših
krajev zajela globoka tuga. Iz vseh
hiš so zaplapolale žalne zastave. Na-
rod se je zbiral in pogovarjal o straš-
nem dogodku. Vsak je poskušal, da
tudi zunanje pokaže veliko ljubezen
do vladarja. V vseh stanovanjih, trgo-
vinah, obrti, lokalih in izložbah, so
izpostavili slike Nj. Veličanstva, okra-
šene z raznovrstnim cvetjem. V izlož-
bah so brlele lučice do pogrebnih sve-
čanosti. Ljudje so prihajali k izložbam
in strmeli v slike toliko časa, dokler
jim niso kanile solze. Občinski uradi,
Sokol, društva, korporacije in klubi,
so sklicali žalne seje v počastitev
herojskih del blagopokojnega kralja.
Medsebojni lokalni prepiri so izginili
in zajelo je vse edina misel združenja,
upoštevajoč oporoko pokojnega kra-
lja: „Čuvajte Jugoslavijo!“

V nepozabnih spominih bo osta-
la vsemu prebivalstvu žalna mani-
festacija na dan pogreba zemeljskih
ostankov blagopokojnega kralja, ki
se je vršila v Murski Soboti. Ljudstvo
je hitelo ob 8. uri v katoliško cerkev,
da se udeleži še zadnjih molitev. Vse
je bilo zastopano: vojaštvo, društva
in najmanjši kočar. Katafalk so čuvali
v času službe božje gasilci in sokoli.
Peto žalno mašo je daroval ob veliki
asistenci g. kanonik Slepec. Prostrana
cerkev je bila nabita in ljudstvo se
ni sramovalo solz prelitih za Velikim
vladarjem. Skoro polovico ljudi je
stalo na prostem, ker ni dobilo mesta
v cerkvi. Vojaška četa je dala v po-
slednji pozdrav 3 salve. Odbor za
prireditve žalne manifestacije je iz-
vršil program do podrobnosti, zato
je vladal vsepovsod splošen red, tako

kralj in brat, pripravljeni smo. Sto-
rili bomo vselej več kot svojo dolž-
nost zavoljo Tebe, zavoljo Jugosla-
vije. In sedaj ko je shranjeno Tvoje
truplo na Oplencu, ko so se podze-
meljska vrata za Teboj zaprla, ko sam
ostajaš v zadužbini s svojim Velikim
Očetom in s svojimi Velikimi Dedi,
vedi Aleksander, viteški kralj Zedini-
telj in spominjaj se prisege, ki jo iz-
govarjamo vsi Prekmurci tako po-
nosno in tako silno, silnejše od naše
brezmejne žalosti, čuj prisego:

Hočemo, hočemo, hočemo ču-
vati Jugoslavijo!

Dotrpel si, blaženo počivaj!

tudi pri žalnem sprevedu v evangeli-
čansko cerkev, kjer se je istotako
vršila žalna služba božja. Kako ve-
lik je bil ta spreved, kaže že
dejstvo, da so prvi v sprevedu na-
polnili že cerkev, ko so zadnji ude-
leženci komaj zapustili katoliško sve-
tišče. Vsak je okrasil v znak žalosti
poslopja kakor je mogel. Po končani
službi božji v evangeličanski cerkvi
se je spomikal spreved v židovsko
svetišče, kjer je imel rabin, dr. Roth,
tako ganljive besede, da je vse ihtelo.
Dr. Lazar Roth je izbral v svoji vi-
soki izobrazbi najslavnejše in naj-
pomembnejše čine našega vladarja.
Tužni govor je končal z vročo prošnjo
do Vsemogočnega, da bi dal nasled-
niku Nj. Vel. kralju Petru II. pomoč,
in bi z njo vodil domovino po potu ne-
smrtnega očeta.

Ob 14. uri se je vršila kome-
moracija na trgu pred Faflikovo
gostilno. Komemoracije se je udele-
žilo prebivalstvo iz mesta in okolice,
šolska mladina, vojaštvo, sokoli, ga-
silci in društva. Ko je zvonjenje pre-
nehalo, je ob 2.30 zatrobil gasilski
rog in pozval ljudi k 5 minutnem
molku. Po končanem molku je stopil
na oder starosta Sokola br. Pertot,
ki je s svečanim govorom orisal
velika kraljeva dela za dobrobit
jugoslovenskega naroda in njegovo
velikansko silo za ohranitev evrop-
skega miru. Ko je občinstvo zaklicalo
Nesmrtniku „Slava“, je oddalo voja-
štvo salve in godba je zaigrala himno.
Komemoracije se je udeležilo 4000
oseb, kar je najlepše znamenje, kako
je ljubilo ljudstvo svojega vladarja in
kakšnega duha je Prekmurje.

Salovci. Tudi pri nas je za-
pustil četrtek, dan pogreba našega Ze-

dinitelja, najgloblji vtis. Pod milim nebom je bil pripravljen oder, kamor so dospela vsa društva, Sokol, člani politične stranke, gasilci in učiteljstvo s šolsko mladino. Velikanska udeležba pri komemoraciji je dokazala, da je naš narod zrel in prežet ljubezni jugoslovenskega duha. Ko se je žalni sprevod vstavil pred odrom, so izpregovorili predsedniki naših organizacij in so tako živo predložili narodu prebridko izgubo vladarja-ljubljence, da je narod s solzami močil sveta jugoslovenska tla. Ni bilo očesa, ki bi se ne solzilo in z glasnim ihtenjem izražalo čustvovanje do vladarja in domovine. Odbor za prireditev komemoracije je izdelal načrt s sledečimi temni: Žalni govor g. Štefančeca, življenje kralja Aleksandra, o kralju Petru II., naš kralj med narodom, bistveno delo kralja Aleksandra ter zaključni govor. V srce segajoča je bila sveta prisega našega naroda, da bo čuval domovino in tako izvršil oporoko kralja Zedinitelja.

Kuzma. Tu je bila žalna komemoracija kar pred našo kapelico. Ker pa je opoldne deževalo, smo prenesli sliko viteškega kralja v kapelico. Ob 2 uri so zvonovi oznanjali žalosten dogodek v domovini. V kapelici se je zbralo učiteljstvo z mladino, gasilci iz Kuzme in Doliča ter zelo veliko prebivalstva in začelo moliti. Sledili so nato govori šolskega upravitelja in za njim tajnika jugoslovenske nacionalne stranke g. Lovrečiča. Pod vodstvom gospe Lovrečič, učiteljice v Kuzmi je zapela mladina žalostinko „Vigred“ in himno „Bože pravde.“ Takega veličanstva in obenem otožnega spomina ne bo nigdar več v Kuzmi.

Rogaševci. V četrtek, dne 18. t. m. smo se občinarji občine Rogaševci v duhu za vedno poslovili od blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I., Zedinitelja. Služba božja, kateri je prisostvovala vsa šolska deca bližnjih šol, vsi uradniki in državni uslužbenci, ves občinski odbor z g. županom na čelu, vsi trgovci in obrtniki, gasilci vseh bližnjih čet ter zelo mnogo vernikov, ki so do zadnjega kotička napolnili našo cerkev, je dovolj jasno pričala o globoki žalosti tukajšnjega prebivalstva. Pred sv. mašo nam je g. župnik prečital škofovo poslanico. Učiteljstvo bližnjih šol je s petjem „Gospod daruj Mumir“ spremljale sv. mašo. Vsi trgovci so na prav pieteten način ozaljšali svoje izlozbe s slikami blagopokojnega kralja, ki so bile vse ovite z žalnimi trakom in pred katerimi so gorele svečke. Raz hiš se še vedno vijejo dolge črne zastave, ki nam neprestano kličejo v spomin, da ni več našega skrbnega Vladarja in Očeta. Po sv. maši je na vse navzoče imel pred šolskim poslopjem nagovor starosta Sokolskega društva br. Laznička, katerega so vsi prav s pobožnostjo poslušali in, ki je marsikateremu izvalil solze v oči. Po končanem govoru so se zastopniki vseh uradov, organizacij, korporacij in društev zbrali v šolski sobi, kjer so podpisali spomenico. Umrli je kralj, toda Njegov Duh in Njegovo delo, katerega ne more

nobena sila uničiti, to živi in bo večno živelo! Podvojili bomo našo ljubezen do mladega kralja Petra II. z željo, da bi Ga dičile vse vrline, katere so krasile Njegovega Vzvišenega Očeta! Slava spominu Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja! Živel kralj Peter II. in ves Kraljevski dom! Živela Jugoslavija!

Zadnja čast Viteškemu kralju. Pogrebne svečanosti so se v G. Lendavi izvršile v skupnem nastopu vseh šol, organizacij, korporacij in občinstva. Ob devetih je bila sveta maša, katere so se udeležile vse šole, predstavniki oblasti, gasilci v krogih in toliko ljudstva, da je bila cerkev mnogo premajhna. Sveto mašo je opravil g. kaplan Rataj, ki je imel pomenben nagovor. Na koru je krasno prepeval učiteljski pevski zbor pod vodstvom g. Černeke. Po maši je zaprisegel predsednik občine ves obč. odbor. Popoldne se je vršila prireditev pred postavljenim katafalkom s sliko pokojnega kralja Aleksandra I. žalna komemoracija za umrlim kraljem. Po petminutnem molku je mesan pevski zbor pod vodstvom g. Černeke zapel „Oj Doberdob,“ godba na pihala pa je zaigrala žalostinko, nakar je spominski govor pred več stotero množico ljudstva govoril g. banovinski zdravnik Dr. Lukman, ki je v svojem govoru prikazal nepopisno delo pokojnega vladarja ter apeliral na složno delo v procvit našega naroda in domovine. Sledila je lepa deklamacija učenke Pavline in petje mlad. pev. zbora „Bagor mu“, nakar so se vsi prisotni ob sviranju žalne koračnice poklonili v mimohodu kraljevi sliki. Žalna svečanost je zaključila z igranjem drž. himne. Ves popoldanski spored je bil tako pretresljiv, da je mnogo ljudi jokalo.

Zadružna elektrarna v Beltincih je imela dne 18. oktobra žalno sejo v spomin blagopokojnega kralja Aleksandra, na kateri je predsednik inž. Mikuš orisal vrline velikega vladarja, kateri si je stekel nevenljivih zaslug na polju pospeševanja kmetijskega zadružništva. S trikratnim Slava-klici se je seja zaključila in v globoki žalosti in potrnosti se je članstvo razšlo z zaobljubo, da hoče zvesto in dosledno izpolnjevati oporoko velikega pokojnika: Čuvajte Jugoslavijo!

Dojmi. Kakšno srce imajo za domovino in kralja naši Prekmurci, nam kaže dopis, ki smo ga prejeli od preprostega človeka in katerega objavljamo kljub odmerjenemu prostoru v celoti: Naš mali prekmurski narod je bil v veliki nevarnosti, da preneha živeti. Ljubi Bog pa nam je poslal moža, ki nas je otel in združil bratske narode po jeziku in čustvovanju v eno, močno državo. Aleksander Zedinitelj nas je rešil narodne smrti. On je bil pravi oče svojemu narodu, blag in dobrotljiv. Nad nami je zasijalo toplo solnce svobode. Njegova brezmejna ljubezen je veljala v enaki meri vsem krajem naše velike in mile domovine. To veličastno edinstvo duha in zavesti vsega naroda je plod vzvišenih in požrtvovalnih naporov našega ljubljene vladarja, ki je svoje najvišje ideje položil v najdragocenejšo in največjo žrtev, svoje lastno življenje. Plemeniti vladar je padel kot legendarni junak na budni straži svojega življenskega dela, ko je daroval svoje življenje za blaginjo in bodočnost ljubljene domovine. Zdaj, ko se poslavljamo od Zedinitelja našega naroda, obljublamo Vsemogo-

čemu Bogu, da bomo Prekmurci zvesto izpolnili Njegovo zadnjo sveto sporočilo ter ne bomo prenehali objokovati Očeta Zedinitelja. K. Š.

Žalne manifestacije v Tešanovcih.

14. t. m. je bila žalna seja občinskega odbora in vseh Kraj. šolskih odborov občine Tešanovci v občinski hiši ob 16. uri. Šolski upravitelj Hribar Ivan je imel spominski govor o pokojnem kralju. Po žalni seji je izvršil občinski odbor zaprisego novemu kralju.

V torek, 16. t. m. so imela prosvetna društva Sloga, Seleksijsko društvo, gasilci in obč. organizacija JNS žalno sejo, na kateri je predsednik prosv. društva podal življenjepis blagopokojnega kralja.

V četrtek, 18. X. pa se je vršila komemoracija, katere se je udeležilo občinstvo v jako velikem številu. Šolski upravitelj je orisal neumorno in plemenito delo blagopojnika za Jugoslavijo in vso Evropo. Narod se je pridružil celokupni žalosti, v katero je prišel radi ostudnega marseillskega atentata.

— **Občinski odbor Murska Sobota — okolica.** Dne 14. oktobra ob 9. uri je imel tukajšnji odbor žalno sejo, kateri je prisostvoval g. sreski podnačelnik, inž. Mikuš, cenjeno učiteljstvo in nekaj zastopnikov raznih društev. Predsednik g. Celec Ferdo, je poskusil obrazložiti občinstvu veliko zgubo, ki nas je zadela, a besede so mu zamrle v joku. V grobni tišini je z ihtenjem podčrtaval zasluge blagopokojnega vladarja za domovino, kar je občinstvo tako dirnilo, da se tudi samo ni zdržala solz. Tako je v največji pieteti zaklicalo vladarju: Slava! Vsa seja s prisego odbornikov in čitanjem proklamacije je zapustila najgloblji vtis.

— **Žalna svečanost v G. Lendavi.** V nedeljo, 14. okt. ob 15 nri so se zbrala vsa društva, korporacije in številno občinstvo v razredu narodne šole, ki je bil odel v črnino k svečani žalni seji. Na odru je stala slika Nj. Vel. kralja Aleksandra I., ob kateri sta goreli 2 sveči. Temno ozadje odra in temnozeleni venci so s toliko resnobnostjo vplivali na trenotek, da so vsi navzoči presunjeni onemeli. Svečanost je otvoril šol. upravitelj g. Beloglavec Vilibald ter takoj predal besedo zastopniku Jadranske straže g. Dr. Lukmanu. Slednji se je z lepim, globoko žalujočim spominskim govorom spominjal na neumrljivo delo in mučeniško smrt pokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Na koncu je govornik pozval navzoče, da s klicem „Slava“ počaste spomin pokojnega vladarja in v znak vdanosti Nj. Vel. kralju Petru II. vzkliknejo: „Živel!“ Odziv vseh je bil prisrčen in iskren. Izvedel se je tudi v počastitev Velikega pokojnika 2 minutni molk. V lepih besedah so še naslikali svetlo osebnost in veliko delo blagopokojnega vladarja sledeči zastopniki društev: za sokolsko četo starosta

br. Droč, za Streljsko družino tajnik g. Lavrenčič, za gasilsko četo načelnik g. Maršik, za J. N. S. predsednik g. Koglot, a v imenu cele fare predsednik občine g. Bokan. Glasno ihtenje prisotnih je bilo dokaz, kako je naše ljudstvo ljubilo in spoštovalo svojega vladarja, ki je padel kot žrtev podlega atentatorja. Iz žalne svečanosti se je poslala kraljevskemu domu žalna brzojavka. Po končani manifestaciji se je ljudstvo mirno razšlo.

— **Žalna seja odbora sreske org. J. U. U.** V soboto 13. t. m. ob 3. uri popoldne je imel odbor srezke org. J. U. U. svojo žalno sejo povodom tragične smrti viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Sejo, kateri so prisostvovali vsi odborniki, je otvoril tovariš g. Mirko Štubel, ki je imel na zbrane nagovor, v katerem je dejal, da je padel naš veliki učitelj in neutrudljivi pobornik narodne prosvete in kulturnega napredka. Navzoče je pozval, naj obljubijo in prisežejo, da bodo zvesto izpolnjevali in vršili kraljev testament: „Čuvajte mi Jugoslavijo,“ zavedajoč se pri tem, da so kot mejaši pozvani, da posvetijo vse sile, sposobnosti, ljubezen in srce jugoslovenski državi za njen procvit, kulturo in svobodo. Z vzklikom: „Naj živi Njegovo Veličanstvo kralj Peter II.“ je govornik zaključil žalno sejo.

— **Žalna seja Združbe trgovcev.** Dne 13. oktobra 1934., se je oddolžila spominu našega viteškega kralja tudi Združba trgovcev v Murski Soboti. Sejo, katere so se udeležili vsi člani uprave in nadzorstva je vodil g. predsednik Čeh Franc. V žalnem govoru je sporočil tragično smrt Nj. Vel. Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja ter je pozval navzoče, da počaste spomin blagopokojnega kralja z enominutnim molkom. Nato se je soglasno sklenilo, da se udeleži pogrebni svečanosti za blagopokojnim kraljem v Beogradu deputacija.

Opomba uredništva. V tej številki smo priobčili vse dopise žalnih komemoracij med narodom. Ako smo nekatere skrajšali, naj nam blagovolijo oprostiti naši dopisniki, vsaj vidijo, da je naš list le tednik, v katerega ni mogoče nakopiti vsega. Dostavljamo le, da so od nedelje do četrta zvonili in vabili ljudi k molitvi za pokoj Viteškemu kralju. Ker nam je bilo težko omenjati vsakega govornika, smo izpustili imena. Tako smo v poročilu iz Murske Sobotne pozabili omeniti tudi občinsko godbo, ki je igrala dopoldne in popoldne žalostinke. Prav tako smo pozabili omeniti tudi cerkveni zbor v Murski Soboti, ki je pod vodstvom g. Tušapel pri sv. maši. — Prepričani smo, da so bile komemoracije v vsaki prekmurski občini in jih nismo hoteli združiti pod enim imenom in to radi tega, da vidi svet, da živi v Prekmurju pošten slovenski rod, ki ljubi svojega kralja in domovino do zadnje kaplje krvi.

Kmetovalci pozor! Za delo na polju - nosite gumijevu obutev - pomaže Vam pri delu, zdravju in žepu **Bata, M. Sobota.**

Delegacija iz Murske Sobotice na poročnih svečanostih v Beogradu.

Iz Murske Sobotice so odpotovali v Beograd kot delegacije raznih društev sledeči gg., odnosno gospe:

Ambrožič Jernej, Kramberger Joško, dr. Šumenjak Slavko s soprogo, Kancler Anton, Koder Franc, Cer Fanc, Koder Anton, Ferjan Milan, Dolenc Anton, Gabrijelčič Franjo, Poredoš Štefan, Hartner Ferdinand, Požar Zdenka, Novak Tatjana, Časar Josip, dr. Sbrizaj Teodor, Peterka Rudolf, Turk Josip, dr. Vučak Štefan s soprogo, Dittrich Franjo, Hočevar Herta in Šipič Elmir.

Državno realno gimnazijo v M. Soboti so zastopali dijaki: Velnar Zoran, Berke Ernest, Ivanjšič Miloš, Haki Viljem in Šerbec Jožef.

Deputacijo je vodil predsednik občine v Murski Soboti g. Hartner Ferdinand. Ta je položil tudi Viteškemu kralju Aleksandru I. venec s sledečim napisom: Našemu Viteškemu kralju Zedinitelju — občina Murska Sobotica. V Beogradu je čakal depotacijo g. narodni poslanec Benko Josip, ki je tudi poskrbel za stanovanje vsem, ki še niso imeli prenočišča.

18. oktober ostane vsem delegatom v nepozabnem spominu. Ogromna množica ljudi, ki se je zadnje dni zgrnila v prestolico, je prebila noč na prostem. K sreči je na predvečer prenehalo deževati. Na mesto je legla gosta megla. Glavne množice so se začele že ponoči grupirati po ulicah, koder se je pomikal sprevod tako, da je bil ob 4. uri zjutraj špalir že popolnoma strnjen in prehod nemogoč. Množice so se razvrstile po Nemanjini ulici, ulici Kralja Milana, Kneza Milojke, zasedle so Terazije in sosedne ulice. Vso noč so dovažali vlaki, avtomobili in tramvaji še nove tisoče ljudi. Ob 7.50 uri zjutraj, ko je odjeknil povski strel, so prčeli zvoniti zvoni Saborne cerkve. Točno ob 8. se je oglasilo povelje „Mirno“ in med klicanjem množic je prispel sprevod avtomobilov, v katerih so se prepevali Nj. Vel. kralj Peter II. z materjo Nj. Vel. kraljico Marijo in ostalimi člani kraljevske rodbine. Kralj Peter je bil v sokolski uniformi. Kmalu nato so pričeli prihajati v cerkev predstavniki in sicer med prvimi, župani naših mest. Prispel je tudi sivolasi vojvoda Knežević, čegar prsi so bliščale od naših in zavezniških odlikovanj. Potem so prispelo narodno predstavništvo, diplomatski zbor v spremstvu vojnih atašeev, inozemska odposlanstva in zastopniki tujih dvorov. Veliko pozornost je zbudil ministrski predsednik general Herman Göring. Nadalje so prispeli bolgarski knez Ciril s spremstvom, predsednik francoske republike brun s člani vojske, knez Arzen, prevod rumunskih kraljevih avtomobilov, iz katerega je stopil rumunski kralj Karol s princem Nikolajem, rumunska kraljica mati Marija s hčerko Anjo.

Ko so končale molitvi v Saborni cerkvi, se je pomikal sprevop proti dvorcu. Tega sprevoda, veličastne-

ga in tužnega, ni mogoče popisati. Ni predstavljal države s 14 milijoni ljudi, ampak velesilo z enim samim velikanskim čutečim srcem, ki je ne more uničiti nobena sila. V sprevodu so korakale skoro vse gardne čete evropskih sil in nudile z njihovimi uniformami od sile pester pogled. Vsak, ki je to videl, je spoznal moč naše države in duh pokojnega kralja, ki je z neverjetno silo pritegnil ves svet k spoštovanju Jugoslavije. Aeroplani so kazali moč v zraku, narodi pa moč na kopnem. Kdor je opazil kraljevega ljubljene konja brez gosposdarja in slišal narod, ki je ječe jokal nad zgubljenim vladarjem, ta bo vedel, kaj smo. Tuji diplomati, tuja in naša generaliteta, se je ob pogledu na jokajočo milijonsko maso sama brisala solze. In vendar so stali ti vojščaki v ognju, v nešteti bojih, bili neštetokrat ranjeni in prezirali v ljubezni do domovine celo smrt! Solze, jok in stok za vladarjem, so občudovali tuji zastopniki, dobro vedoč, da bo kraljeva oporoka izpolnjena.

Kdo je atentator?

V zadnjih dveh številkah Murske Krajine smo predložili čitateljem našega lista velikansko zgubo, ki je zadela našo domovino s smrtjo kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Ko so se naši živci vsaj nekoliko pomirili in smo se izjokali ob grobunašega vladarja, nam je šele stopilo pred oči vprašanje: kdo je atentator? Takoj ob umoru so prinašali časopisi različne vesti, katere so si pa bile v velikanskem nasprotju. Šele v zadnjih časih se je ugotovilo sledeče:

Politični zločinci, katerim se je posrečilo pobegniti iz naše države, so dobili v raznih krajih zatočišče. Tam so se vežbali v terorističnem pravcu in so pogosto vpadali v našo državo, vršili atentate na visoke osebnosti in tudi polagali peklenke stroje na železnice. Vodji enega takega taborišča sta bila tudi zloglasna Ante Pavelič in Gustav Perčec, oba politična zločince, ki sta pred leti pobegnili iz naše države. Organizacija te tolpe je bila popolnoma slična z organizacijo komite Vanče Mihajlova v bolgarski Makedoniji. Pred leti sta se obe organizaciji pobratili in takrat je bil prideljen Vlada Georgijev Cernozemski iz macedonske organizacije v teroristično tolpo v Janka pusto, kjer je vadal politično tolpo v streljanju z avtomatskimi pištolami, v metanju bomb in polaganju peklenkih strojev. Kakor trdijo dnevniki, je prejelo 5 teroristov koncem meseca septembra ukaz, naj bodo pripravljeni za potovanje v inozemstvo, kjer jih bo organizacija nujno potrebovala. Odpotovali so v Švico in sicer v mesto Laussane. Tu jim je prinesla neka oseba ponarejene potne liste s čehoslovaškim vizumom. Nabavili so si nove obleke, avtomatske pištole, municijo in bombe. Iz Laussane so odpotovali v Pariz in se nastanili v raz-

nih hotelih, kamor so tudi dospela podrobna navodila o prihodu našega kralja v Marseille. Vodstvo organizacije je porazdelilo bandite na razne važne točke. Ko je blagopokojni kralj nastopil v spremstvu zunanjega ministra Earth Barthoua svečano pot na prefekturo v Marseille, ga je tam že čakal Vlada Georgijev Cernozemski. Morda je bilo tam še več atentatorjev, ki jih časopisje ne omenja, imenuje le nekega Kralja, ki se je pa tik pred prihodom našega kralja skesal in povedal Georgijevu, da ne bo izvršil atentata. Ker se je Kralj zbal Georgijeve osvete, se je pomešal med množico in zbežal. Vlada Georgijev je izvršil kakor nam je znano atentat v torek 9. oktobra ob 10 uri. Policijski uradnik ga je vsekaj s sabljo po glavi s tako silo, da se je zgrudil na tla, vendar pa je imel še toliko moči, da je oddal še par strelcev, dokler ga ni nrod zgrabil in napadel. Atentator je umrl še tisti večer in je izgledalo, da so z njim vred uničeni vsi upi za izsleditev teroristične tolpe. Pri Georgijevu so našli potni list na ime Peter Kelemen, izdan v Zagrebu in vidiran od čehoslovaškega konzulata, dne 30. maja 1934. Ugotovilo se je, da je atentator stanoval 5. oktobra v Parizu v nekem hotelu, kjer se je vpisal v prijavno knjigo pod imenom Šuk. Policija je tudi ugotovila, da je prenočil atentator v neki gostilni v bližini Marseille še z dvema drugima moškima pod imenom Beneš in Novak. Poslednja sta bila 12. oktobra aretirana. Kmalu potem so našli še na tretjega osumljenca s ponarejenim potnim listom, ki se je izdajal za Nolis Silvestra in katerega je policija ustavila na postaji Fontainebleau. Ko so ga orožniki hoteli zgrabiti, je pobegnil v bližnji 100 km dolgi gozd. Francoske oblasti so alarmirale policijo in vojaštvo, obkolile gozd in ga toliko časa zasledovale, dokler ga niso 14. oktobra našli in aretirali. Kolikor nam je znano, so pričeli s temeljitim zasliševanjem. Aretiranci so priznali, da so člani Paveličeve teroristične tolpe, da so sodelovali pri atentatu ter da so dospeli iz Madjarske na Francosko. Ugotovilo se je tudi, da je Beneš pravi Rajkič, rojen pri Ludbregu na Hrvaškem, Novak pa Pospisil, rojen v Veliki Gorici v bližini Zagreba; oba sta prava kriminalna tipa, ki sta bila že obsojena radi umora redakterja Schlegla v Zagrebu. Glede Petra Kelemen so izjavile osebe v Macedoniji, da je to Vlado Georgijev-Cernozemski, ki pripada teroristični tolpi Vanče Mihajlova. Tudi Georgijev je izvršil v Bolgariji več političnih umorov, bil obsojen na več let in je bolgarska policija napravila odtis prstov. Ti odtisi so bili odposlani v Beograd in v Francijo, kjer se je ugotovilo, da se ti popolnoma ujemajo z odtisi Vlade Georgijeve. Policiji se je posrečilo izslediti študenta Evgena Kvaternik, ki je bil glavni vodja atentatorjev in se je prijavil na Francoskem kot Evgen Kramar ali Šubert. Na zahtevo francoske policije je 18. oktobra aretirala italijanska policija v Turinu Ante Paveliča in Evgena Kvaternika. Oba se nahajata v turinskih policijskih zaporih. Celu preiskavo vodi francoska policija.

Nova vlada.

Dne 22. oktobra ob 11. uri zvečer je g. Nikola Uzunović, sestavil novo vlado. Na mesto dosedanjega ministra vojne in mornarice, je vstopil armijski general Peter Živković, a za ministra brez portfelja Dr. Vojislav Marinković in Dr. Milan Srškić. Člani nove vlade so položili takoj prisego.

Poročilo „Slovenca“, ki je povzročilo v gotovih krogih veselje.

Glasom brzojavnega obvestila iz Beograda ni objava „Slovenca“ od 20. okt. 1934 glede obdolžitve narodnega poslanca g. Benka točna. Kako je nastala pomota, bo narodni poslanec v najkrajšem času ugotovil in morebitne krivce brezpogojno pozval na odgovornost. Na ta način se bo veselje gotovih skupin temeljito ohladilo.

Sreska kmetijska razstava v M. Soboti.

I. sreka kmetijska razstava, kateri je bil pokrovitelj ban Dravske banovine, g. Drago Murušič in zastopan po g. ing. Zidanškem, je bila otvorjena dne 22. oktobra v Murski Soboti in sicer v dvorani Sokolskega doma. Ob tej priliki je imel narodni poslanec Benko Josip pomenljiv govor, ki ga prinašamo čitateljem v celoti:

Po vojni so se gospodarske razmere predrugačile; v spodbudo in lažje prodaje, kakortudi v propagandne svrhe in v dokaz kakovosti proizvodov se prirajo po celem svetu razne razstave in sejmi industrijskih proizvodov, da se na ta način pospešuje prodaja.

Za tem pa ne zaostaja naš kmečki stan, kateri razstavlja svoje agrarne produkte tako v mednarodnih, kakor tudi v lokalnih razstavah.

V ponos naj bo našemu premurskemu kmečkemu prebivalstvu, kakor našim šolam današnja razstava, na kateri smo izložili pridelke našega pridnega slovenskega kmeta, kateri se bori v današnji težki gospodarski depresiji za svoj obstoj.

Da se je ta naša razstava omogočila, smo dolžni se zahvaliti gospodu banu Dr. Drago Marušiču, ki je blagovolil prevzeti pokroviteljstvo te naše skromne izložbe.

Nismo izložili mnogo, ampak to, kar smo, je za naše razmere in naši siromašni Slovenski krajini v ponos, ker so večinoma le pridelki našega malega kmetovalca, kateri je s svojim težkim trudom in z zdelanimi rokami stremil po napredku in na ta način izboljšal svoj pridelek in malenkostne dohodke za današnji težki obstoj.

Naša domovina je agrarna, to je kmečka, katere mora skrbeti v prvi vrsti za kmečki narod. To se je tudi zgodilo in skuša se na vse načine pomagati kmečkemu stanu in tako povzdigniti cene kmečkim pridelkom na višino, katere bo odgovarjala trudu in delu in tako osigurala pridnemu kmetskemu ljudstvu njegov obstoj.

Naša razstava bi se imela otvoriti že 13. t. m., a ker nam je pa gnusno marseillsko dejanje vzelo našega največjega kmečkega zaščitnika Njeg. Vel. viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja, nam ni ta razstava v veselje, nego v žalost, ker smo izgubili Onega, katerega smo najbolj ljubili v naši domovini. Slava mu!

Ako smo zgubili našega vodjo, — nismo pa zgubili njegove ideje, ne njegovih načrtov, in njegovega truda polnega dela za dobrobit vsega jugoslovanskega naroda, katerega bomo od sedaj naprej vsak po svoji moči še s podvojeno voljo, ljubeznijo in vstrajnostjo, šli bomo na ona pota, ki nam jih je začrtal naš blagopokojni viteški kralj Aleksander I. Zedinitelj.

Da ne bi po tej težki izgubi zrl v brezupno bodočnost, nam je usoda naklonila naslednika, ki je poddedoval po svojem viteškemu očetu vse vrline in visoke ideale, ki jih bo izvajal.

Živel naš kralj Peter II.!

Podrobno poročilo prinesemo v prihodnji številki.

„Kritiku“ g. Vl. Šk.

Oskar Wilde pravi: Kritiki so tisti, ki zna na drug način ali v novi obliki izraziti vtis, ki ga je dobil od lepih stvari. Najvišja in najnižja oblika je neka vrsta avtobiografija... To je „Očenaš“ vsakega kvalificiranega kritika, katerega g. V. Šk. gotovo ne pozna; ker bi se sicer ne spuščal v stvari, o katerih se mu komaj sanja.

Razven omenjenega pa je ena glavnih odlik vsakega kritika objektivnost, katera je g. V. Šk. tudi španska vas. Tako omenja, da je igral Sok. orkester Beethovna in Svendsena, pozabi pa hoté na Čajkovskega in Rimski-Korzakova, Mirka Nidolita in Fučika. Seveda ne izključujem, da prišteva g. kritik med španske avtorje.

Posebno lepo je od kritika, da se je postavil tu na nacionalno stališče, želel bi pa, da to stališče zavzema tudi drugod, posebno pa v onih krogih, kjer se kramlja v jeziku nekdanjega tlačitelja našega prekmurskega ljudstva.

V svojih izvajanjih našteva g. kritik imena naših glazbenih avtorjev, ne pove pa kaj producirajo in tudi tega, ali so te skladbe prikrojene za naš orkester. Seveda naša slovenska glazbena literatura ni še našla vrat do našega glazbenega kritika!

Naše neumorne in poštvovalne soliste pa odpravi g. kritik z dvema besedama: „dobra volja...“ S tem niste g. kritik povedali ničesar. Vsak kritik mora biti tudi učitelj, kateri pove kaj je pravilno ali nepravilno izvajano in tudi kako naj bi se izvajalo. Če že drugega ne, pa vsaj to, kaj je dobro, oziroma slabo prednašano. Tako sem čul naše gimnazijce, katerim Vi odrekate pravico udeležbe na koncertih, kako so z navdušenjem razpravljali o posamznih točkah ter s tem mnogo več povedali kakor: „dobra volja.“ Krono pa dosežete v onih izvajanjih, kjer odrekate naši mladini pravico udeležbe na koncertih. Nimam namena nikogar žaliti, ali pri teh besedah sem nehoté dobil vtis, da ste poslušali koncerte v Ljubljani in drugod za vratmi koncertne dvorane ali pa na ulici, ker bi drugače znali, da je ravno mladina ona, ki najbolj ljubi glazbo. Da smo dolžni nuditi ravno našemu naraščanju ono, kar je lepo in plemenito, kar povzdigne srce vsakega človeka, o tem je vsak prepričan! Za lepo in plemenito se mora tudi imeti smisel, katerega našemu naraščanju ozir. naši mladini v polni meri priznam.

Izvajanje s. Gregorčeve, br. Nadaša in celega orkestra ne morem oceniti, ker nisem v to poklican, povem pa to, da so bili poslušalci koncerta sok. orkestru hvaležni za užitek in so vsi izjavljali, da tako lepo in precizno še ni nikdar naš orkester prednašal programa.

To naj bo dirigentu br. Justinu, ki posveča orkestru mnogo truda in ljubezni, kakor tudi vsem sodelujočim v zadoščenje in vspodbudo za nadaljno delovanje v prid naroda in naše sok. ideje.

G. V. Šk. se zahvaljujem, da se je spomnil v svojem pisanju tudi mene. Vem, da je vsakemu razumljivo, da bo starosta Sokola, ob priliki 15 letnice osvoboditve Prekmurja govoril v narodnem smislu; Vam g. V. Šk. pa menda to ni razumljivo, ker bi sicer tega ne omenjali. — Pertot.

— Popravek. V našem listu štev. 43 od 21. oktobra 1934 smo objavili pravilnik za zdravljenje v bolnicah. Ta pravilnik se nanaša samo na državne bolnice, dočim so za banovinske bolnice še dalje v veljavi stari predpisi, kar naj se blagovoli vpoštevat.

— Če človeka napade bolezen, ni vsako prvo zdravlilo, ki je pri rokah, dovolj dobro, da si organizem odpomore. Vzeti je treba res preizkušen lek. Tudi za perilo moramo vzeti v roke čistilno sredstvo izredne čistilne moči in izdatnosti, če hočemo, da bo zopet čisto in belo kakor novo. Zlatorog-ovo milo ne trpi nobene nesnage. Ljudski glas: „Le Zlatorog milo da belo perilo!“ se je vedno izkazal kot pravilen. V svojo lastno korist zahtevajte pri svojem trgovcu vedno izredno le Zlatorog-ovo milo!

Licencovanje bikov in merjascev v srezu M. Sobota je preloženo in se začne šele 7. novembra in sicer bo v sredo 7. novembra v Kupšincih, Tišini, Cankovi, Pertoči, Rogaševcih in G. Slaveči; v četrtek dne 8. novembra v G. Lendavi, Bodoncih, Strukovcih, Puconcih in Mačkovcih; v petek dne 9. novembra v Križevcih, G. Petrovcih in Šalovcih; v Soboto dne 10. novembra v M. Soboti, Martjancih, Prosenjakovcih in Tešanovcih in to vsepovsodi ob istih urah, ki so navedene v zadnjem razglasu.

SPORT

Zapisega sportnikov.

Naš vrhovni pokrovitelj je umrl za Jugoslavijo in umirajoč je naslovil kraljevski poziv vsemu narodu, da čuva ujedinjeno domovino.

Mladina in njeni voditelji, zbrani v sportnih društvih, so dolžni na prvem mestu, ker je bodočnost domovine v znatni meri v njihovih rokah, odslej še bolj krepko in vestno vsak čas in ob vsaki priliki delati na to, da se kraljeva želja in narodova težnja uresniči.

Stirni od bolesti in tuge, toda odločeni uresničiti Njegovo delo, se bomo zbrali ob istem času v vsej državi, vsi z istimi občutki in bomo usmerili svoje misli proti Onemu, ki je dal vse za nas, za dobrobit naroda in države.

Svečana zaobljuba se bo izvršila 28. oktobra 1934. ob 14.30 na nogometnem igrišču.

Ob 15. uri se odigra v Murski Soboti nogometna tekma Mura: Panonija v korist „Fonda Viteškega

kralja Aleksandra I. Ujedinitelja“, ki se snuje pri savižu v Beogradu.

Naprosajo se vsa društva in korporacije ter občinstvo, da se gornje manifestacije v čim večjem številu udeležijo!

Trgovske zbornice proti velikim magazinom.

Na konferenci trgovskih zbornic v Zagrebu, katere sta se udeležila za ljubljansko zbornico gg. Krejči i Žagar, je bila sklenjena sledeča resolucija:

Vsodržavna zveza trgovinsko-industrijskih zbornic je razpravljala pri 1. točki dnevnega reda o vprašanju osnovanja trgovskih hiš, oziroma velikih trgovskih magazinov v naši državi. Konferenca je soglasno sklenila poslati vsem merodajnim faktorjem brzojavke, v katerih se ugotavlja, da vlada v trgovskih vrstah, pa tudi v vrstah ostalih gospodarstvenikov veliko nezadovoljstvo in panika zaradi najavljenega osnovanja velikih magazinov v gospodarskih središčih države. Njih strah je upravičen, ker bi ti veliki magazini v resnici ogrozili sam obstanek širokih trgovskih slojev. Zato naj se na podlagi § 63 finančnega zakona predpiše uredba, s katero se ukinja § 140, odstavek 3, obrtnega zakona in prepove osnovanje teh novih velikih trgovskih hiš. Obstoječim velikim trgovskim hišam pa je treba prepovedati osnovanje podružnic in pomožnih lokalov, nadalje uvedbe novih strok ali razširjanje njih prodajnih prostorov! Da se ti predpisi ne bi izigravali, bi bilo za vsak slučaj potrebno poizvedeti za merodajno mnenje zbornic. Ker so prošnje za take trgovske hiše že vložene, je treba novo uredbu takoj uveljaviti, dotlej pa se naj odloži sklepanje o prošnjah, ki so že vložene.

Iz uredništva:

Dopisniku iz G. L. I Do danes je bil še vsak članek priobčen in je razburjenost neopravičena. Pozdrav!

Kupim hranilno knjižico 1 z vlogo Prekmurske banke d. d. Murska Sobota. — Smodiš Blaž, Križevci, Prekm.

Preklic.

Podpisana obžalujeva dejanja in žalitve, ki sva jih zagrešila v vinjenosti v gostilni Benko v Nemšavcih, ter se zahvaljujeva g. Benko Janezu in Irmi, da sta odstopila od sodnega pregona.

M. Sobota, 22. 10. 1934.

TRATNJEK ŠTEFAN I. r.
TRATNJEK IGNAC I. r.

VABILO

na redni občni zbor „Jugoslovenskega kreditnega zavoda v Murski Soboti r. z. o. z. v likvidaciji“, ki se vrši v nedeljo, dne 18. novembra 1934 ob 10. uri dopoldne v zavodnem poslovnem prostoru v M. Soboti. Dnevni red: 1.) Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem obnem zboru. 2.) Poročilo likvidatorjev. 3.) Poročilo o izvršeni reviziji. 4.) Potrjenje računskih zaključkov. 5.) Volitve likvidatorjev. 6.) Slučajnosti. Glasom §-a 20 pravil je občni zbor sklepčen, če je na njem zastopana 1/5 vplačanih deležev. Ako bi ob napovedanem času ne bilo toliko deležev zastopanih, se vrši pol ure pozneje nov občni zbor, ki je sklepčen brez ozira na število zastopanih deležev. Likvidatorja.

Razpis.

Občina Tešanovci, srez Murska Sobota, razpisuje pogodbeno mesto občinskega delovodje. Šolska izobrazba: 4 razredi srednje ali njej enake strokovne šole. Varščina: 25.000 Din (tudi poroštvo).

Pravilno kolkovane prošnje, opremljene z listinami po čl. 7 in 8 uredbe o občinskih uslužbencih, s vložiti tekom enega meseca po objavi tega razpisa v „Službenem listu“ pri tej občini.

J. 448/33 — 12

Dražbeni oklic

Dne 22. novembra 1934 ob 1/2 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 18. dražba nepremičnin hiše in mlinarice.

Zemljiška knjiga Prosenjakovci vl. št. 249.

Cenilna vrednost: 20080 Din.

Najmanjši ponudek: 13387 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljaviti glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravna v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Sresko sodišče v M. Soboti
dne 1./10. 1934.

J. 1054/34 — 5

Dražbeni oklic

Dne 20. novembra 1934 ob 1/2 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 18 dražba nepremičnin polovica hiše in njive.

Zemljiška knjiga M. Sobota 1/2 vl. št. 781.

Cenilna vrednost: 20570 Din.

Najmanjši ponudek: 13714 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravna v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Sresko sodišče v M. Soboti
dne 1./10. 1934.

J. 948/34 — 1

Dražbeni oklic

Dne 20. novembra 1934 ob 1/2 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 18 dražba nepremičnin hiše, travnikov.

Zemljiška knjiga M. Sobota vl. št. 796, 145.

Cenilna vrednost: 40714 Din.

Vrednost pritliklin: 325 Din.

Najmanjši ponudek: 27145 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravna v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Sresko sodišče v M. Soboti
dne 1./10. 1934.